

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanae Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Roberti Iones literae ad nostros. n. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1609. Modò sententiâ aliquâ in similem ordinem distributâ se solabatur; vt loce orationis Dominicæ,

Per vulnera Christi deleantur nostra delicta.

Fasciculus Myrrhæ dilectus meus mihi inter vbera mea commemorabitur. Decies.

Da patientiam Domine & amorem, auge p̄nam & dolorem. Decies.

In die Iudicij libera nos Domine. Decies.

Benedicam Dominum in omni tempore. Decies.

In finitibus in infinitum sint Deo gratia. Decies.

Et pro Defunctis. Millies, millies requiem æternam dona eis Domine.

Tum. Et lux perpetua luceat eis: Quinquagies.

Interiectis ad singulas Decades, millies &c.

Cuiusmodi precum formulæ numerantur in eius Autographo plusquam viginti; quò & varietas pareret oblectationem, & breuitas acueret attentionem. Quæ si cuiquam videantur pro tanti viri gravitate exilia, sciendum est Deum benigno semper oculo humilia respicere, & sublimiora cui vult & quando vult donare: Et huiusmodi orationes breues, vt est in Prouerbio, cœlos tanquam iacula penetrare.

Robertus
Jones Superior
post Holtbeyū.

XII. In missionis per Angliam curas Anno sexcentesimo nono successit *Holtbeyo*, *Robertus Jones* Salopiensis, Is qui Romæ in Societatem adoptatus alterius seculi anno octogesimo secundo, post studia sublimiora in Societate decursa, fertur Philosophos in vrbe triennio explicuisse. Vir Mariæ partibus potius quam Marthæ deditus. Itaque sedente illo ad clauum, onus agendarum rerum *Richardo Blondo* plerumque velut administratori incubuit. *Robertus* in communes literas ea digessit quæ ipse experienciâ magistrâ didicerat, & à nostris obseruanda existimarat, quas hic recitasse ère nostra futurum arbitror: sic enim ait. Tertius iam agitur annus ex quo onus hoc meis viribus longè dispar subiui: Non igitur ab officij mei ratione alienum videbitur si meam in onere portando incuriam ijs (quibus pro modulo meo possim) modis redimere iam tandem & compensare nitar. Cogitanti mihi quâ viâ quouè modo hoc præstare possem, id oppotunè occurrit vt ex ijs quæ in hac mese experienciâ iam didiceram, Religiosâ nostri instituti placita, & pia Superiorum monita, de integro tam mihi quàm cæteris laborum Socijs sub eodem vexillo militantibus ardentius sequenda & accuratius obseruanda proponerem. Eo quidem magis hoc in animum induxi meum, quo Socios indies multiplicari, longis terrarum tractibus disijci & disiungi, persecutionis acerbitatem augeri & reerudescere animaduerto: Vnde fit vt à frequenti Superiorum accessu, & à solitis illis cohortationibus & colloquijs, quibus non rarò olim Paterfamilias, & tota simul familiola sese mutuo iuabant, nunc (pro dolor) iniuriâ temporis interdicantur: Id hac tempestate non permittitur quod

Eius literæ
ad nostros

quod tunc operatorum paucitas tolerabat, & aduersariorum conatus non tantopere retardabat. Quamuis autem singulari Patris nostri de nobis curâ præfecti rerum spiritualium sparsim pro locorum oportunitate sint constituti, & nemini necessarius ad superiorem priuatim negetur aditus, cum tamen ex præfenti rerum statu adeo turbulento, & ex omni parte periculoso, in magnas redacti simus angustias, multisque iam priuemur adminiculis, per necessarium est ut quisque sibi summa quadam sollicitudine ac vigilantia inuigilet, & se sui officij tolerantem, censorem, iustumque suarum actionum iudicem coram Deo suo constituat; ut hac ratione quasi purgato mentis oculo, quid statuendum sit facilius deprehendat, ad sua munia per soluenda commodius se accingat, & ad superna præmia capessenda vehementius anhelet: sed ut hoc optabilissimum ministerij nostri scrutinium rectè fiat, dirigi debet ad propositam nobis viuendi normam, quam in disciplina nostræ sanctionibus seruandis, & moderatorum dictatis exequendis consistere inter nos tam liquidè constat, ut superuacaneum sit hoc vllis confirmare rationibus. Itaque ut hanc laudatissimam sui ipsius quisque rationem ineat, suorumque progressuum verus indagatur existat, satis erit Patris nostri literas paræneticas, antecessoris mei temporibus ad nos scriptas, studiose reuoluere, & sagaciter trutinare; Cum enim ad particulare huius Missionis bonum de industria dirigantur, & ad omnia pericula interius exteriorisque vitanda aptissimè designentur, in illis profectò tanquam in speculo contemplari licebit quales simus, & quales esse debeamus. Ut autem maiori cum fiducia, alacritate, expectatione bonorum euentuum, ad ea ritè perpendenda & efficaciter adimplenda, quæ in ijs literis de virtutibus maximè necessarijs dicuntur accendamus, hæc pauca experimentis comprobata subiungam.

XIII. In primis quod attinet ad caritatem & animarum zelum, compere speciale quondam Dei Prouidentia erga eos in quibus horum cælestium charismatum sincerus fervor & defæcata virtus, absque vllâ terrenæ corruptionis & mundanæ caliginis admixtione viguerunt. Hos in medijs pressuris summisque discriminibus constitutos, multi Orthodoxi angustiatum etiam & afflictum expetere, alere, fouere consueverunt. Horum industriam, vel potius ad hos (ut plurimum quidem inter pauperes Catholicos degentes, eorumque curam gerentes,) præter omnem spem & expectationem diuersa subinde missa sunt quasi cælestia subsidia, ad plurimorum inopiam subleuandam, & ad fiduciam in Domino firmiter collocandam. Hi cum ex intuitu solum diuini operis quod præ manibus habent negotia sua tractent, proprijs comodis non inhiant, superfluitates omnes amputant, curiositates multas, quas circa victum & amictum mundi dilectores sectantur, parui pendunt, & sic (iuxta Apostolicam doctrinam) forma facti gregis, vbique & in omnibus se accommodant prout eorum necessitas exigit quorum cura illis à Christo Domino demandatur. Hoc siquidem modo omnibus omnia facti ut omnes saluos faciant, efficacius omnium diuinorum diuinissimum perficiunt opus, quod est

Caritas &
zelus ani-
marum
commen-
dantur.